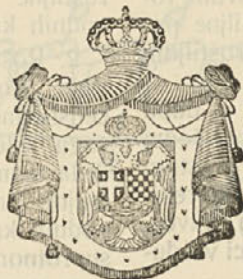

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 24 (3)

INDUSTRIJSKE SVOJINE

Izdan 1. Marta 1926

PATENTNI SPIS BR. 3437

Wilhelm Joseph Erdős, inženjer, Budimpešta.

Roštiljna poluga sa ivicom na gore.

Prijava od 2. jula 1924.

Važi od 1. januara 1925.

Poznate su roštiljne poluge sa ivicom na gore, koje imaju na gornjoj strani zupce koji štrče sa strane, i koji hvataju pri redanju roštiljnih poluga jedna do druge u zareze susjedne roštiljne poluge. Ove roštiljne poluge imaju tu nezgodu, da je propadanje nesagorenog sitnog uglja veliko i slobodna roštiljna površina srazmerno mala, one pak pružaju to preimućstvo, da imaju veliku površinu hlađenja a i kod neznatne upotrebe materijala veliku čvrstinu.

Dalje poznate su roštiljne poluge, koje imaju na vertikalnoj uzanoj strani poprečnog preseka udubljenja u obliku siskova. Kod ovih je doduše propadanje nesagorenog sitnog uglja izbegnuto a postiže se i veća roštiljna površina, ali kao nezgoda se ukazuje to, što roštiljne poluge kod iste upotrebe materijala imaju znatno manju čvrstinu nasuprot presavijanja, a i u manjoj meri se hlade nego li roštiljne poluge sa ivicom na gore; dalja nezgoda je to, što uzidićvanje takvih roštiljnih poluga uslovljava mahom popravljjanje odn., izmenu roštiljnih nosača.

Nezgode obeju poznatih konstrukcija se, prema pronalasku zadržavši istovremeno gotovo sasvim njihova preimućstva, odstranjuju time što se gornji pojas roštiljne poluge sastoji iz jednog reda sprovodnjih krila koja su koso nameštena prema uzdužnom pravcu roštiljne poluge. Time se kod najpovoljnijeg dovodenja vazduha, dobija dosta slobodna roštiljna površina a kod izbegavanja propadanja goriva velika površina hlađenja, a sem toga postiže se usled rasporeda ivice na gore potrebna čvrstina roštiljne poluge sa manjom težinom nego kod poznatih roštiljnih ivica,

čija ivica leži u širinu. Pri tom se mogu nove roštiljne poluge kod postojećih ognjišta prosto umetnuti na mesto običnih roštiljnih poluga na postojećim roštiljnim nosačima i da se isti ne menjaju.

Na nacrtu su predstavljena nekoliko primera izvođenja i primene pronalaska. Sl. 1—3. pokazuje nove roštiljne poluge u poprečnom preseku, pobočnoj skici odn. nacrtu. Sl. 4—6 predstavljaju različite moguće oblike izvođenja.

a) je podupirač pregača roštiljne pregrade, na koju se naslanja njen gornji pojas b), koja se sastoji iz niza krila poredanih koso prema uzdužnom pravcu roštiljne poluge. Oba krila imaju krak b_1) koji ispada napolje, koji je na kraju b_2) probitačno zašiljen, čime se dobijaju veliki preseki vazdušnog ulaza. Krila se priključuju gotovo tangencijalno na roštiljnu površinu i pokrivaju delom jedno drugo čime se sprečava propadanje nesagorenog goriva. Vazduh struji ka roštiljnoj površini kroz kanal c) u obliku siska koji postaje između savijenih krilnih površina.

Usled srazmerno velike visine roštiljnih poluga, dobija se velika površina hlađenja i znatna čvrstina. Radi povećanja površine hlađenja krila su na donjoj strani b_3) njegovog kraka b_1) odsečena koso. (sl. 1.)

Na krilima mogu se predvideti prema roštiljnoj površini pomoćni otvori d) koji se spajaju, čime se postiže intenzivnija vatra i veće mašanje vazduha, što je naročito korisno kod goriva koja su bogata zgurom. Pomoćni otvori d) su probitačno načinjeni na ivici kotla tako da su otvoreni na jednu stranu. sl. 3.

Poslednja vodna krila koja se nalaze na oba kraka roštiljne poluge su svaka naprav-

ljene tako da se postavljaju na ležištu površina f), slično kao kod normalnih ravnih roštiljnih poluga, tako da se nove roštiljne poluge mogu postaviti na svaki sistem roštiljnih nosača bez zamenjivanja.

Vodna krila se celishodno, redaju u dupli red simetrično na obadve strane, pri čemu obostrana krila mogu da se uprave u istom ili kao što je u sl. 2. kod b_1) sa neprekidanim linijama naznačeno u suprotnom pravcu, čime se mogu proizvesti različiti pravci vazdušnih struja.

Nove roštiljne poluge mogu na ognjištima da se uzidaju na koji bilo zgodan način, vodoravno ili koso, u uzdužnom ili poprečnom pravcu. Prema sl. 4. roštiljne poluge su uzidane u uzdužnom, a po sl. 5. u poprečnom pravcu ognjišta. Prema sl. 6. roštiljne poluge su umetnute da na obadva kraja jednako upravljanim krilima naizmenično za 180° obrnute, tako da roštiljne poluge prema njihovom položaju proizvode različite vazdušne struje, kao što je to strelicama označeno.

Patentni zahtevi:

1. Roštiljna poluga sa ivicom na gore, naznačena time, što se gornji pojas roštiljne poluge, koji se priključuje, na prečagu iste

sastoji iz jednog niza u uzdužnom pravcu roštiljne poluge koso nameštenih savijenih vodnih krila.

2. Roštiljna poluga po zahtevu 1 naznačena time, što se gornji pojas roštiljne poluge, u celishodno simetričnom rasporedu na prečagu iste, sastoji iz dvojnog niza vodnih krila nameštenih koso u uzdužnom pravcu roštiljne poluge, pri čemu obostrana sistema vodnih krila mogu biti upravljena u istom ili suprotnom pravcu.

3. Roštiljna poluga po zahtevu 1—2, naznačena time, što vodna krila imaju zgodno zamišljeno, na niže upotrebljeno bedro.

4. Roštiljna poluga po zahtevu 3, naznačena time, što je donja strana (b_2) vodnog krila koso odsečena.

5. Roštiljna poluga po zahtevu 1, naznačena time, što vodna krila imaju otvore za propuštanje vazduha.

6. Roštiljna poluga po zahtevu 2, naznačena time, što su obadva predviđena na kraju roštiljne poluge poslednja vodna krila načinjena da su postavljena na jednu površinu.

7. Roštiljna poluga po zahtevu 1—6 naznačena time, što su roštiljne poluge raspoređene sa obostrano istoupravljenim vodnim krilima naizmenično upravljani suprotno.

